

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Ύψιμου Γραμματέως της Παιδείας ως το κατ' εφόχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παροσχόν εις την χώραν ημών υπηρεσία και υπό του Οικουμενικού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ως ανάγνωσμά άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Εσωτερικού	Εξωτερικού
Έτησια . . . . . δρ. 8.—	Έτησια . . . . . φρ. 10.—
Εξάμηνος 4,50	Εξάμηνος 5,50
Τριμήνος 2,50	Τριμήνος . . . . . 3,—

Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΑΙ ΕΚΔΟΣΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διά των Πρακτόρων Έσωτερ. Λ. 10. Έξωτερ. Λ. 15.
Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου
πράτνται εκάστον λειπ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Όδός Επειρίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθολομαίου

Περίοδος Β'. — Τόμος 24ος

Έν Αθήναις, 15 Ιουλίου 1917

Έτος 39ον. — Αριθ. 33

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα υπό ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'. (Συνέχεια)

Ός την άλλη μέρα, τὸ σιρόπι εἶχε κρυώσει, εἶχε πήξη, εἶχε γίνει στερεό. Ἀπὸ τὰ καλοῦπια ἐκεῖνα βγήκε ἔτσι ἡ γαργαλιθήνη. Ἦταν λιγάκι κοκκινωπή, ἀλλὰ σχεδὸν διαφανής, κ' εἶχε γεύσι εὐχάριστη.

Τὸ κρύο ἐξακολούθησε ὡς τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου κ' οἱ φυλακισμένοι στὸ Γρανίτινο Παλάτι ἄρχισαν νὰ στενοχωριῶνται. Σχεδὸν κάθε μέρα ἐδοκίμαζαν νὰ βγοῦν, νὰ κάμουν λίγο περίπατο, ἀλλ' ἀναγκάζοντο νὰ γυρίζουν γρήγορα στὴ φωτιά τους, ξυλιασμένοι.

Στὸ Γρανίτινο Παλάτι, ἐξακολουθοῦσαν νὰ συμπληρῶνουν τὴν ἐπίπλωσι, ἀκόμη καὶ μὲ πράγματα περιττά. Γιατί ἔπρεπε νὰ σιτισθοῦν τὸν καιρὸ τους. Ἐδοῦλεσαν καὶ συνομιλοῦσαν. Ὁ Κύρος Σμιθ ἐδίδασκε τοὺς συντρόφους του πολλὰ πράγματα καὶ τοὺς ἐξηγοῦσε προπάντων τῆς πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπιστήμης. Δυστυχῶς οἱ ἀποικοὶ δὲν εἶχαν στὴ διάθεσί τους βιβλία. Ἀλλὰ ὁ μηχανικός ἦταν ἓνα βιβλίο πάντα πρόθυμο, πάντ' ἀνοικτὸ στὴ σελίδα. Πού ἐχρειάζετο καθένας, ἓνα ζωντανὸ βιβλίο πού τοὺς ἔλυε ὅλα τὰ προβλήματα, τῆς ἀπορίας, καὶ πού τὸ φύλλομετροῦσαν συχνά. Ἦτσι περνοῦσε ὁ καιρὸς. Οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι ἀνθρώποι δὲν ἐπαύοντο γάνησιν πολὺ γιὰ τὸ μέλλον.

Μόνο πού ἐβιάζοντο, ἀνυπομονοῦσαν τώρα νὰ τελειώσῃ

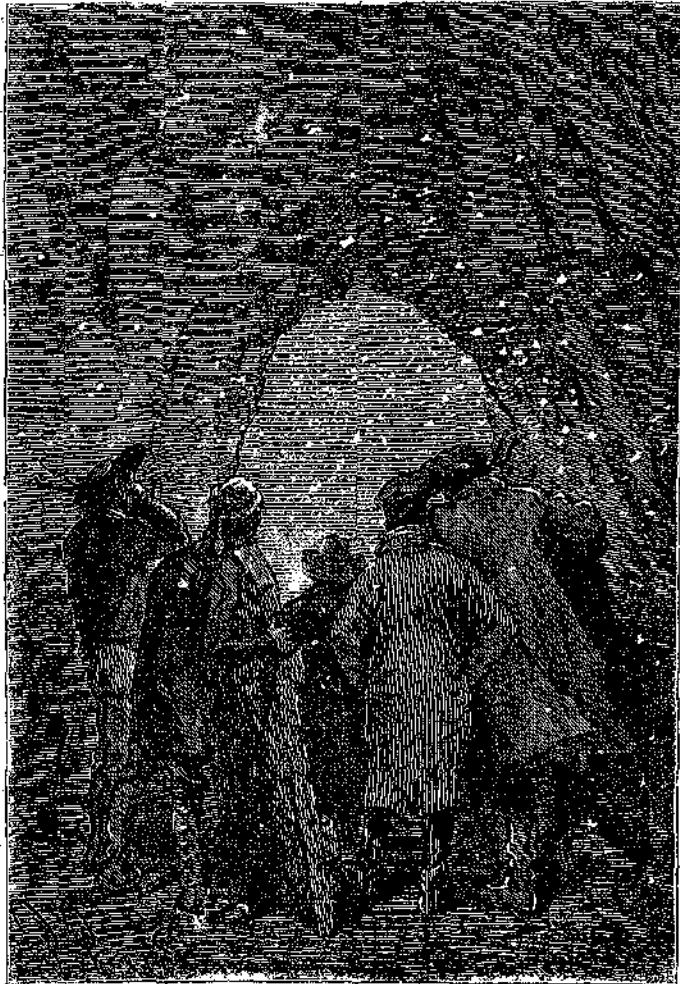
πιά τὸ κλεισίμα τους. Δὲν ἔθελπαν τὴν ὥρα, ἀν' ὄχι νὰ ἔλθῃ τὸ καλοκαίρι, τουλάχιστο νὰ παύσῃ ἡ μεγάλη κακοκαιρία, τὸ ἀνυπόφορο ἐκεῖνο κρύο. Ἀν' ἦταν ντυμένοι κάπως καλλίτερα, θὰ μπορούσαν ἴσως νὰ τὸ ἀψηφοῦν κ' ἔξω. Ἀλλὰ μὲ τὰ σχετικῶς ψιλὰ ἐκεῖνα ρούχα, χωρὶς κάπες, χωρὶς γόυνες, δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν οὐτ' ἐκδρομῆς, οὔτε κινήσια. Κρίμα, γιατί μ' αὐτὸν τὸν καιρὸ, τί δὲν θὰ

εὔρισκαν καὶ στοὺς ἀμυδροφύτους, καὶ στὸ δάσος, καὶ στὸ βάλτο! Τετραπόδο καὶ πουλιά, θάταν πῶς εὐκόλο νὰ τὰ πλησιάσουν καὶ τὸ κινήσι τους θάταν ἀφθονοβέβηκα. Ἀλλὰ ὁ Κύρος Σμιθ δὲν ἐνόουσε νὰ ριφαινεθῆνεύσῃ κανένας τὴν ὑγεία του. Κι' οἱ ἀποικοὶ τὸν ἀκούγαν καὶ περιμεναν μὲ ὑπομονή.

Να ποῦμε ὅμως τὴν ἀλήθεια, ὄχι ὅλοι. Κ' ὕστερα ἀπὸ τὸν Πέγγροφ, ἐκεῖνος πού ἀνυπομονοῦσε περισσότερο νὰ ἐλευθερωθῇ, ἦταν ὁ Τόπ. Ὁ πιστὸς σκύλος εὔρισκε πολὺ στενοχώριο τὸ Γρανίτινο Παλάτι. Τριγύριζε ἀπὸ κάμαρα σὲ κάμαρα κ' ἐδειχνε μὲ χίλιους τρόπους τὴν ἀνία καὶ τὴ στενοχώρια του.

Ὁ Κύρος Σμιθ πολλὰς φορές παρατήρησε, ὅτι ὅταν ὁ σκύλος ἐπλησίαζε τὸ σκοτεινὸ ἐκεῖνο πηγάδι πού συγκοινωνοῦσε μὲ τὴ θάλασσα καὶ πού τὸ στόμα του ἦταν τώρα μέσα εἰς τὴν ἀποθήκη, ἐγρύλλιζε κ' ἐγαύριζε παράξενα. Ἦτσι γαυγίζοντας, τριγύριζε ἐκεῖνη τὴν τρύπα πού ἦταν σκεπασμένη μ' ἓνα σκέπασμα σανιδένιο. Κάποτε μάλιστα προσπαθοῦσε νὰ χιώσῃ τὰ πόδια του κάτω ἀπὸ τὸ σκέπασμα αὐτὸ, σὰ νὰ ἤθελε νὰ τὸ σηκώσῃ καὶ νὰ ἰδῇ τί εἶνε μέσα στὸ πηγάδι. Κ' ἐπειδὴ δὲν τὸ κατάρθωνε, ἐγαύριζε μ' ἄλλο τρόπο, πού μαρτυροῦσε φόβο μαζὶ κ' ἀνησυχία.

Ὁ μηχανικός, πού τὸν ἔβλεπε, ἀποροῦσε. Τί ὑπῆρχε λοιπὸν μέσα ἔς ἐκεῖνο τὸ πηγάδι, ἔς ἐκεῖνο τὸ βάραθρο, γιὰ νὰ ἐξερεθίσῃ σὲ τόσο βαθμὸ τὸ ἐυστικὸ τοῦ ζώου; Τὸ πηγάδι ἔφθανε εἰς τὴ θάλασσα, αὐτὸ ἦταν βέβαιον. Ἀλλὰ μὴν εἶχε τίποτε διακλαδώσεις κάτω ἀπὸ τὸ ἔδαφος τῆς νήσου; Μὴ

«Τὸ χιόνι ἔπεφτε ἄφθονον...» (Σελ. 253, σσ. γ'.)

ρία του 'Εθνους. Ποιοί ήταν αυτοί οι θεότατοι σωτήρες, τότε φάνηκαν, τί είπαν και τί έγινε κατόπι, θα σας πω μεθαύριο.

Σας αναμένω ΦΑΙΔΩΝ

ΕΞΩ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΛΙΑ

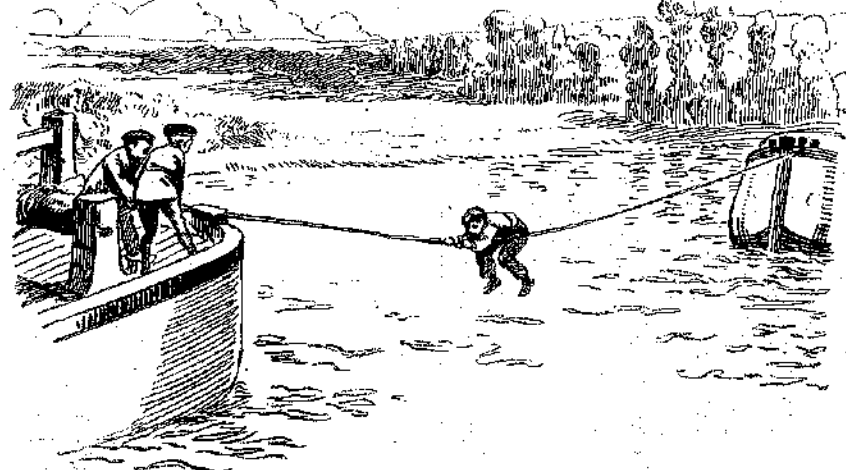
[Μυθιστόρημα υπό MARIE GIRARDET]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Αιχνίζομενος ελαφρά, γλυκά, άκουγε το κάπνισμα του ποταμού, που τον έσχιζε το πλοίο, και τα βραχνά ή καθάρια σφυρίγματα των σερήνων.

Άρχισε να συνειθίζει και ναγαπή αυτή τη ζωή του ύκαιθρου, ανάμεσα πελάγιοι κι ουρανοί. Και του έκανε ευχαρίστησι να ζή με τους ανθρώπους εκείνους τους άξεστους, τους τρωχείς, που είχαν όμως καλή καρδιά και δεν τον κακομεταχειρίζονταν ποτέ.

**

«Τα δυο παιδιά άρχισαν να κουνούν το παλαμάρι...» (Σελ. 264, στ. 6.)

Ο Μερίστος

Τρεις φορτηγίδες, δεμένες ή μια στην άλλη με ένα παλαμάρι, ακολουθούσαν το ρυμουλκό βαποράκι.

Στην κατοπινή φορτηγίδα, — τη γειτόνισσα όπως την έλεγαν, — ο Πετράκης, κι ο 'Αντωνάκης έβλεπαν συχνά ένα παιδί. Αυτό το είχαν βγάλει Μερίστο (Μεριστοφελή), έξ αιτίας που παρουσιάζονταν εκεί που δεν τον περίμενες, όπως πετιέται ένα διαβολάκι πρωτοχρονιάτικα από το κουτί του.

Ήταν ένα παιδί αντιπαθητικό, άσχημότατο. Κ' ή διασκέδασις του ήταν να πετά στο κατάστρωμα των Φουσσάρ φλοίδες, λεμονόκουρες, κοτσάνια από λάχανο και κάθε λογής σκουπίδι.

Μια μέρα, ο 'Αντωνάκης εθύμωσε τόσο πολύ, ώστε τον φώναξε «ξέστρωτο γαιδοβρι». Και με το δίκιο του, γιατί δεν ήταν βέβαια εύγενεια να γεμίσει το ξένο κατάστρωμα με άκαθαρσίες και να κάνει τα δυο παιδιά να της μαζεύσουν

διαρκώς και να της πετούν στη θάλασσα. Άλλά ο Μερίστος, εθύμωσε πολύ άμα άκουσε τη βρισιά. Χλώμιασε, έδειξε το γρόθο του άπειλητικά, διασκέλισε την κουπαστή του πλοίου του, καθάλλικεφε το σχοινί που το ένωανε με το πλοίο του Φουσσάρ και, επιδέξιος σαν σχοινοβάτης, προχωρούσε για να εκδικηθή... — Βοήθεια, Πετράκη, βοήθεια! έφώναξε ο 'Αντωνής.

Τα δυο παιδιά άρπαξαν το παλαμάρι κι άρχισαν να το κουνούν δυνατά, όπως κουνά κανείς ένα δένδρο, άμα θέλη να πέσουν κάτω οι καρποί.

Ο Μερίστος δεν περίμενε τέτοια άμυνα.

Τινάζονταν δεξιά κι άριστερά, με μεγάλο κίνδυνο να πέση στο νερό κι από το φόβο του, το άσχημο μούτρο του έγινε τόσο κωμικό, ώστε ο Πετράκης κι ο 'Αντωνής έβαλαν τα γέλια.

Ο Μερίστος δεν προχωρούσε πιά.

όταν του είπαν, ότι ο Σηκουάνας που έσχιζαν τώρα, ήταν Σηκουάνας παρισινός!.. Νά, εδώ σε λίγο θα εβρίσκει τον πατέρα του. Τον φαντάζονταν μέσα 'ς ένα μεγάλο μαγαζί, γεμάτο άρχαία κομφοτεχνήματα. Ο άρχαιοπώλης θα σήκωνε τα μάτια του και θα κύταζε μάδιανορία το ξένο κι άρκετά κακοντυμένο αυτό παιδί. Δεν θα το γνώριζε στην άρχή. Κι' άξαφνα, θα τώδελπε να πέφτη στο λαιμό του με κλάματα και με φίλη!

«— Μπαμπά μου! μπαμπάκα μου! — Μπρέ! ο Πετράκης!.. Πώς βρέθηκες εδώ εδώ; !..»

«Α, τί στιγμή ευτυχίας που θα ήταν εκείνη! —»

Ο ήλιος έγερνε στον ορίζοντα. Όλη ή πόλις ήταν ρόδινη, σαν της σκίψης του Πετράκη. Πέρασαν τη μεγάλη γέφυρα της Χαραυγής. Τότε, μπροστα στα έχθαιμα μάτια τής παιδιού, άρχισαν να ξετυλίγονται ή παρισινές όχθες του ποταμού, ή θαυμάσιες εκείνες προκυμαίες του Σηκουάνα, το Τροκαδερό, ο Πύργος Αιφρέλ, ή Γκραντ - Ρου... —

Η μαύνα, που την έσερνε πάντα το βαποράκι, προχωρούσε μέσα στην αίγλη και στην ώμορριά. Η ακτίνας του κόκκινου ήλιου της δούσεως σπινθηροβολούσαν στη γυάλινη σκεπή του Γκραντ - Παλαί, έφάνιζον τα χρυσά άγάλματα της γεφύρας του 'Αλεξάνδρου. Εκεί κάτω, το Παλαί - Μουρμπόν έδειχνε στο γλυκό φως της σαν άρχαίου ναού μαρμαρένιες κολώνες του.

Επιτέλους, ή φορτηγίδες γλύστρησαν κάτω από τη γέφυρα της Όμονίας κι έξώγωσαν στην προκυμαία, κοντά σε μια μεγάλη αποβάθρα. Εκεί πιά θα σταματούσαν, θα εδέοντο και θα ξεφόρτωναν.

Το ταξίδι είχε τελειώσει. Τα μεγάλα ρολόγια του Σταθμού του Όρσαι έδειχναν επτά.

Ο Πετράκης, συγγινημένος, παρουσιάσθηκε στον καπετάν - Φουσσάρ για να τον ευχαριστήση και να τον άπαχαιρετήση.

(Επειαι συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΜΠΟΛΟΣΚΥΛΟ ΚΑΙ ΚΥΝΗΓΟΣ

Σκυλί που έγύριζε τις στήνες και το εκλωτσούσαν οι διαβάτες. Σε κυνηγού ξεπέφτει σπίτι. Κι' έτσι του λέει: «— Αφέντη, μόνι Μάθ' έχω, που απ' τα κεραμίδια σου ξεφουρνόνο τον... σπουργίτι. Και απ' τις τρούπες τους... τα φίδια! — Καλέ, τί λές; Δεν ξέρεις τάχα Πιά τέτοια οι κυνηγοί μονάχα. Πώς ένα σκύλι τους δε χάνουν. Και τέτοιοι σκύλοι... δε μάς κάνουν; —»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΤΟ ΣΚΥΛΙ, Η ΓΑΤΑ ΚΙ' Ο ΠΑΠΑΓΑΟΣ (ΔΙΗΓΗΜΑ)

Ο Κώστας κι' ο Παύλος ήταν συμμηταί. Πήγαιναν όχι μόνο στο ίδιο σχολείο, αλλά και στην ίδια τάξη! Έκαναν τα ίδια μαθήματα, έπαιζαν τα ίδια παιχνίδια κι' όμως δεν ήταν καλοί φίλοι.

Άλλά και πώς μπορούσε να ήταν; Ο Κώστας ήταν επιμελής, φιλόπονος! Ο Παύλος άμελής, όκνηρός! Ο ένας άγαπούσε να υποχρεώνη όλο τον κόσμο, να τον κάνει πάντα καλό! ο άλλος άγαπούσε να τον κάνει κακό, να τον πειράξη, να τον βλάπη.

Ο Παύλος είχε μια γρηά θεία που ήταν πολύ πλούσια και τούκανε όλα του τα κέρια! ο Κώστας όμως δεν είχε παρά τη μητέρα του, που ήταν πτωχή και, όσο κι αν τον αγαπούσε, δεν είχε τα μέσα να του κάνει τα κέρια του.

Παρεκτός από τον άνεψιό της, ή θεία του Παύλου είχε στο σπίτι της ένα σκυλί, μια γάτα και ένα παπαγάλο. Μπορούμε να πούμε, ότι αυτά τα ζώα τάγαπούσε καλύτερα κι' από το παιδί. Κι' ίσως δεν είχε άδικο, γιατί, μ' όλη της την επιείκεια και τη συγκράτασι, δεν μπορούσε να μη βλέπη και να μην αναγνωρίζη τα πολλά και μεγάλα ελαττώματα του Παύλου της.

Φυσικά ο Παύλος εζήλευε τα παρακαίθεμένα κατοικίδια της θείας του! και προσκαθούσε πάντα να τους κάνει κακό. Τάνειπαθούσε προπάντων γιατί έξ αιτίας τους ή θεία του έβρνονταν άυστηρά. Είχε όρκισθή να τα εκδικηθή για κάποιες τιμωρίες που έφαγε γι' άγάπη τους. Και τώρα μελετούσε την εκδίκησή του.

Ο Κώστας όμως κάθε άλλο έσυλλογίζετο παρά να βασανίξη ζώα. Αυτός έσυλλογίζετο τη μητέρα του, που έραβε ή φτωγή όλη την ήμέρα στο σπιτάκι τους, για να μπορή να τον τρέφει, να τον ντύνη και να τον στέλνη στο σχολείο. Έσυλλογίζετο την καλή αυτή μαμά, που με όλη της τη φτώχεια, με όλη της την κόυρασι, ήταν πάντα γελαστή μπροστα στο παιδί της. Ο Θεός όμως το ξέρει τί θα υπέφερε μέσα της! Και τώρα, επειδή δεν έκέρδιζε άρκετά, για να πληρώνη και το νοίκι της, ο σπιτονοικοκύρης της έκανε έξω από τη σόφια που κατοικούσαν. Της είχε δώσει προθεσμία ένα μήνα. Κι' αν ως το τέλος του μηνός δεν έπλη-

ρωνε, τι του χρωστούσε, ο σκληρός άνθραςος θα την πετούσε στο δρόμο. Και τότε που θα πήγαιναν να καθήσουν;

Αυτά έσυλλογίζετο ο Κώστας ένα πρωί που έκανε τον περίπατό του στην όχθη του ποταμού. Άξαφνα, στην άλλη όχθη, βλέπει τον Παύλο μ' ένα μεγάλο πανέρι στο χέρι.

«Κάτι κακό ετοιμάζεται να κάνει πάλι αυτός!» είπε μέσα του.

Τον ήξερε, βλέπατε, καλά.

Και τον ακολουθούσε από μακριά, προέχων να μη φαίνεται... —

Το κακό παιδί, με τη βεβαιότητα πως 'ς εκείνη τη έρημιά δεν το έβλεπε κανείς, άνοιξε μια στιγμή το πανέρι του. Κ' έβγαλε από μέσα — τί νομίζετε; Τη

«Πού τη βρήκες; έφώναξε ή θεία Εύτυχία...» (Σελ. 265, στ. γ').

γάτα της θείας του, μια ώμορφη γάτα της Άγκυρας.

Την έπιασε από το λαιμό, την έταλάντευσε από πάνω από το νερό και μπλούμ! την άρισε να πέση μέσα.

Ναι, αλλά σχεδόν την ίδια στιγμή, ένα χέρι καλό, ευσπλαγνο, — το χέρι του φίλου μας Κώστα, — άρπαξε τη γάτα από το πόδι και την τράβηξε έξω. Ήταν στην αντίκρουνη όχθη, πίσω από κάτι δένδρα. Ο Παύλος, που δεν περίμενε ούτε τη σωτηρία, ούτε την άπαγωγή του κταδέικου του, έμεινε ακίνητος, με το στόμ' ανοικτό.

Ο Κώστας, με τη βρεγμένη γάτα στα χέρια του, έτρεχε κι' έσυλλογίζετο: — Η καίμενη ή θεία Εύτυχία! τί

θα πη άμα μάθη, ότι ο άνεψιός της, που τον αγαπή τόσο, ήθελε να πνίξη τη γάτα της, που την αγαπή περισσότερο; — Έτρεξε ίσα στο σπίτι της κυρίας Εύτυχίας. Αυτή, άμα είδε στα χέρια του την «Άγκυρά» της, έκαμε σαν τρελλή.

— Πού τη βρήκες; έφώναξε. Και γιατί έτσι βρεγμένη;

Ο Κώστας τη λυπήθηκε να της φανερώση την αλήθεια. Κι' άποράσισε εύθως να της πη ένα φεμματάκι.

— Μάλιστα, κυρία Εύτυχία! είναι ή γάτα σας... Φανταστήτε... τη βρήκα στο ποτάμι, να κολυμπά όλυμόναχη, όπως κάνουν, ξέρετε, ή γάτες καρμιά φορά. Άλλά επειδή έμεινε πολλή ώρα, φρήθηκα μη συναχωθή, την έβγαλα και σας την έφερα. Χαίρετε, κυρία Εύτυχία!

Άρισε τη γάτα στα χέρια της καλής θείας κι' έφυγε συλλογίζόμενος:

— Έτσι δεν θα μάθη ποτέ το κατόρθωμα του παληόπαιδου, του άνεψιού της, που θα την πίκραινε πολύ.

Άλλά το «παληόπαιδο», ο άνεψιός της κυρίας Εύτυχίας, δεν ένοιούσε να ήσυχάση! κι' αφού άπέτυχε ή άπέπειρα του εναντίον της γάτας, έπέχειρησε να θανατώση άλλο από τα τρία εύνοόμενα ζώα.

Άλλά τί παράξενη συμπτώσις!

Κι' αυτή τη φορά ο φίλος μας Κώστας τον τσακωσε, ενώ έκτελούσε το μαύρό του σχέδιο!

Ήταν στο μικρό δάσος, όπου έκανε πάλι τον περίπατό του. Εκεί, 'ς ένα δένδρο, βλέπει έξαφνα τον Παύλο, να κάθεται καβάλλα 'ς ένα κλώνο. Ο τρόπος του του φάνηκε ύποπτος. Κ' έκρύφθηκε 'ς ένα μέρος, για να ιδη τί θάκανε.

Το κακό παιδί κρατούσε ένα χοντρό σχοινί! και στην άκρη αυτού του σχοινιού, δεμένο με μια θηλειά, σπαρτάριζε το σκυλάκι της θείας Εύγενίας.

Σιγά - σιγά, ο Παύλος, ο μπόγιας, τραβούσε το σχοινί και το σκυλάκι, κρεμασμένο, είχε βγάλει έξω τη γλώσσά του. Το άπαγχόνιζε!

Ο Κώστας πετάχθηκε με το σουγιά του ανοικτό, έκοψε το σχοινί, άρπαξε το σκυλάκι, μπροστα στα μάτια του μπόγια του, κι' έφυγε τρέχοντας.

Άλλά τί ψέμμα μπορούσε να πη πάλι στην κυρία Εύτυχία; Μια γάτα, που πέφνει μονάχη της να κολυμπήση στο ποτάμι, είναι βέβαια παράξενο πράγμα, αλλά επιτέλους, τη μεγάλη ανάγκη, μπορεί να το πη κανείς κι' ο άλλος να

τό πιστόν. Ἄλλὰ ἔνα σκυλι πού πάει σ'τό δάσος ναύτοκτονήσῃ, νά κρεμασθῆ...

Καὶ θάρρατα κτύπησε τὴν πόρτα. (Ἔπεται τὸ τέλος) KIMΩΝ ΑΛΚΙΑΔΗΣ

ΝΕΟΙ ΛΟΓΙΟΙ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,

[Τὸ ἀκόλουθον ἀνεγνώριστο γράμμα τὸ δημοσίαιον ὅπου τὸ ἐλάσῃ. Ἐμπορεῖ νά μὴ συμ...

Ἀγαπητή μου Διάπλασις, Κι ἄλλη φορὰ, θάρρα, σοὺ εἶχα γράψ...

Γιὰ τῆς τωρινῆς κορυφῆς; γιὰ τῆς μελλοντικῆς ὅμως κορυφῆς δὲν ἔχω ποτὲ γράψῃ...

Ὅλοι ἀπὸ τὸ γάλα σου βυζαγμένω κι ὄλοι ἀπὸ τὸ μάννα σου χορτασμένοι. Κι ὡς ἀρχίσω κατ' ἀρχαίαια:

Ὁ κ. Μαρίνος Ζηρόσης, ἕν και νεός ἀκόμω, ἔχει μιά καλή θέση στὰ γράμμα...

Ὁ Νίκος Καρθούνης, λαμπρὸς ἀστέρων τῆς Πλειάδος τῶν Νέων, παίρνει τὸ Ἀ' βραβεῖο...

Ὁ Ρώμος Φιλώτας, ἀπ' τοὺς κορυφαίους τῶν νέων, φαίνεται σ'τὸν τόμο τοῦ 1902, μὲ ἀπαντήσεις σου σ'τὴν ἀλλη...

Ὁ κ. Ναπολέον Λαπαθιώτης, ὁ λαμπρότερος ἀστέρων τῆς Πλειάδος τῶν Νέων, χάλασε κόσμο, κυριολεκτικῶς, στὴ Διάπ...

Ὁ κ. Δέανδρος Παλαμάς, ἀνιτάξις τοῦ πατέρα του, δὲν ἔδρασε μὲ τὸ ψευδῶνυμο...

Καὶ τόσο ἀλλοί, πού δὲν ἔχω τόπο νά στούς ἀναφέρω, σὲ Σένα πρωτοφαινοῦνται.

Πειραιεύς, 23 'Ιουνίου 1917. ΔΗΜ. Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 161ΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Διὰ τὴν Α' Ἑξαμηνίαν τοῦ 1917. Ἐκ τῶν δύο ἀριθμῶν, οἱ ὅποιοι συνοδεύου...

Ἄνωτερα τὰξις (οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ οἱ μὴ σημειοῦντες ἐπὶ τοῦ τετραδίου τὴν ἡλικίαν των.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Πατρις τῶν Ἑρώων 15+15 [15E]. ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δόξω τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 15+14 [14E].

Μεγάλῃ Ἑλλάδι 15+14 [14E], Βασιλεῖος ὁ Βουλγαροκτόνος; 15+13 [13E], Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες; 15+13 [13E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἀπόγονος τοῦ Καίσαρος, 14+13 [13E]. Τσικινακὴς 13+13 [13E].

ἙΠΑΙΝΟΣ: Σενιτεμένω Σαουακί, 12+11 [11E], Πιρόσφυς 15+8 [11E].

ἙΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αἱματομένο Σί- φος 12+5 [8E], Παναγιώτης Σ. Κουβα- ρῆς 14+3 [8E].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (ἀπὸ 12-15 ἐτῶν) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὑπὲρ Πατρι- δος 15+15 [15E].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ἥρωσ τοῦ Σουλίου 15+14 [14E]. ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Εὐγενής Ἰσ- πότης 14+13 [13E].

[13E]. Ἑλληνικὸν Στέμμα 14+12 [13E]. Ἑπιτάξις Διαγωνισμοῦ: Αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου 15+12 [13E].

ἙΠΑΙΝΟΣ: Ἄρης 13+12 [12E], Ἄ- σὺθη τὸ Βέγα 13+12 [12E], Ἑλλίς τῆς Ἑλλάδος 14+6 [10E].

ἙΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Κωνστ. Α. Ἑλευθεροδάκης 9+4 [6E].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ ἀπὸ 11 ἐτῶν καὶ κάτω ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ὑπόδοξος Ἑλλήν 15+13 [14E].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Οὐδάνιος Θό- λος 12+10 [11E].

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Ἐστὴν ὀδηγὸς Καρ. 1B.

Table with 4 columns and 4 rows of Greek letters: Α, ΝΙΓ, ΠΤΟ, ΑΙ, ΓΡΙ, ΜΑ, ΛΕ, ΓΡΑ, ΚΡΥ, ΧΙΣ, ΦΟΣ, ΚΡΟ, ΦΙ, ΣΤΙ, ΚΟΝ, ΣΙ

Νά συμμαζωλογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὐ- ται, ὥστε νά σχηματισθοῦν τὰ ὄνοματι τεσσάρων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

6.) Γρίφος Ἐστὴν ἄπὸ τὸ Τσαγοῦδι τῆς Δευτεραίας

7.) Διὰ τὸς Γαλλομαθεῖς Motagramme Ἐστὴν ἀπὸ Γεωργ. Κ. Βέργου

Ἀθλωμας: Αἱ λύσεις—ὄσωνδήποτε κλημῶ- των τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου.

Table with 2 columns and 2 rows of Greek letters: Α, Ν, ΜΕΡ, ΝΕΡΟΝ, ΡΟΙ, Ν

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μαγὲ φιλων: Μὰ γιατί τρῶς τρεῖ παγωτὰ τῆς ἡμέρας, ὁ ἡμετέρος; σοὺ ἐπέτρεψε μόνον ἕνα;

Μαμά, σοὺ εἶπα πὺς θέλω αὐτό! Μὰ, παιδί μου, θὰ σὲ βιάσῃ. Καὶ δὲν ἔχω πρὸς τὴν ἡμέραν.

ΑΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἐστὴν ἄπὸ τὸ Κόκκω

ΓΡΑΜΜΑΤΑ, γράμματὰ, γράμματὰ! Ἐνν ἡμέρῃ, ἐκατοντάδες μοῦ ἦλθον μαζεμένω, αὐτὴν ἡμετέραν, ἀπὸ τὴν Ἀγγλον, ἀπὸ τὴν Κό...

Πολλοὶ ἀπὸ τὴν Ἀγγλον καὶ Κύπρον μοῦ φέρουν ὅτι τὸ 4900 φύλλον τοῦ π. ἔτους, δὲν τὸ ἔβλεπον...

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Διὰ τὸν Ντέπειβιθ...

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἀδελφὲν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὸ εἶξ: «Περαισιμένη Χρόνια».

Κριτικὴ τῆς προηγουμένης Σελίδος: «Ὑπερβατικὴ Σιωπὴ;».

ἀση καθῆκας. (Καὶ αὐτὸ εἶνε τόσο ἐνδιαφέρον, ἀλήθεια, πὺς ἔπρεπε νά τὸ θέσω καὶ εἰς τοὺς ὄρους.)

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

Τὸ XIX παραλλαγή ἐνὶ τέτοιον τοῦ Ἰάλλου Ἄγρα. Ἀλλὰ ποὺ ἐμῶσφ!

Τὰ ἐλαφρῶδη συλλυπητήριά μου πρὸς τὴν Ρεζεντά διὰ τὸν θάνατον τῆς μητέρας τῆς καὶ πρὸς τὴν Ἑλπίστην Ραζῆ...

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ὅσων ψευδῶνων ἐγκρίσεται ἡ ἀναθεὴται, ἐν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὸ δικαιοδοσιασ δε. 1. Τὰ ἐγκριζόμενα ἡ ἀναθεὴται ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ 30 Νοεμβρίου 1917.

Νέα ψευδῶνυμα: Ἐλευθερία ἡ Θάνατο- λία. (BB) Κορυθιάς τοῦ Ἄντων κ. (AI) Μελέων...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθιμῶν νανταλλά- ζων:—ὁ Νουτάκις (O) μὲ Ὑποβόλητον Ἀμνων...

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

Ὁ κ. Κίρκωσ θὰ γίνῃ ἕνα; πολλὸ κλάος... κριτικῶς! Ἀπὸ τὸρα ἔβρι τι βλέπει.

επιχριστώ' όχι, αλλά τώρα μάλι: αρχίζουν να επιτιμωνούν) **Ρόδο των Άσων** (εστίλχ εν τετράδιον) **Γρήγ. Δαξ:** (ή παρ' του μου εστίλχ, είχε δημοσιευθή, καθώς μου γράφουν, και εις την «Κυριακήν» εσύ, χωρίς να το ξέρω, την έκρη; από το «Ημερολόγιον του Hachette» βλέπει; όμως, «ετι μ' εκαις; να δημοσιεύω ξαναδημοσιευμένον) **Τρολλόν Κεραλονήτην** (εστίλχ δελτάριον) **Δημ. Μπρωδ.** (όχι, αφού απαγορεύεται υπό του Νόμου) **Ιερόν Άγιον** (θεριά συγγραφήρια διὰ την λαμπράν σου επιτυχίαν) **Κωνσ. Δ.** **Ελευθ.** (και Καλλιγραφία τώρα θέλεις; μα τι να πρωτοκάνω; (Μελαγχρονο Δαβολάκι (μα και ου να μη με λαμονόσης;) **Ιω. Παλαιάνον, Βαμβαρομάχου** **Ελλάδα, Φασοκαμινώ, Αθήνατο Ναυτάκι, Πύργον κτλ. κτλ.**

Γλυκείαν Άθαν, Κωνηγετίδα **Λορεμν, Ευφάν Περικηλοπούλαν, Εύδη, Κ. Ζαρού., Ακτιήν, Γλυκό Παρελθόν, Ναπολέοντα Α'** (Ελλάχ, εχριστιώ.)

Αλάτωνα Αντέρα, Γερμανόκναιδα (εστίλχ.) **Εις όσας επιστολάς έλαδα μετά την 10ην 'Ιουλίου, θάπαντήσω εις το προσέξ.**

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Συνέχεια του 164 Διαγωνισμού Άσων
‘Απριλίον — 'Ιούλιον.
Αί λίσεις δεκταί μέχρι της 8ης 'Οκτωβρίου.

430. Δεξίγριφος

‘Επίρρημα συνήκναι
Με μίαν μετοχήν
Κι' αρχών έσημάτισε
Θέον εις τήν στιγμήν.

431. Συλλαβόγριφος

Γράμμα ή πρώτη συλλαβή,
‘Επίς; και ή άλλη
Και πόλις; εθροπικίης
Τό σύνολον μεγάλη.

432. Στοιχειόγριφος

‘Από νήσο 'Ελληνική
Τά δύο πρώτα άφαιρώ
Κι' άλλη νήσο; σή στιγμή
Σεφτερώσει; κι' άπορώ.

433. Μεταγραμματισμός μετ' Αναγραμματισμού

Φαινόμενον της φύσεως;
Τό μεταγραμματισίω
Και του Χριστού τον μαθητήν
‘Αμέσος σχηματισίω.
Για νήσω τώρα και Κριτήν,
Τόν αναγραμματισίω.

434. Δοτή

Νάντικατασταθούν οι άστε-
ρείσκοι διὰ γραμμάτων ού-
ται, ώστε νάναντιωσάν-
ται: δριζόντιως νήσο; του
Αιγαίου, καθέτοις μια ταιν
Μοιρών, διαγωνίως δέ πο-
ταμό; της Εθιοπίας; και
Μούσα.

435-439. Μαγικόν Γράμμα

Τη προσθήκη ένός γραμματός, πάντοις του
αύτου, εις έκαστην των κάτωθι λέξεων, να σχη-
ματισθώ; άνω αναγραμματισμού, άλλαι τήσσι.
βήμα, κώνος, κώλο, Πέος, πηγή.

440. Έπιγραφή

Σ
Ω Ε Δ
Α Ε Β Ρ Α
Υ Ε Η
Σ

Τι τή βλέπετε, ώ δόται,
Κι' όλοένα άπορείται;
‘Αν καλλίτερα την όδην
Σή στιγμή θά την εβρήτε.

441. Δισική ‘Αεροστιχίς μετ' Ποικιλίης

Τά αρχικά των κάτωθι ζητουμένων λέξεων
άποταλόν νήσον του 'Ιονίου' τά δεύτερα γράμ-
ματα άρχατον βασιλέα της Ρώμης; τό δέ τρί-
τον της πρώτης, τό δεύτερον της; δεύτερας; και
όττω καθέτης; χείραν της; Μ. ‘Ασίας.
1, Βρετανική νήσο;. 2, ‘Απόστολο;. 3,
Ζώνω που τρώεται. 4, Πόλι; της ‘Ελλάδος;. 5,
Προφήτης.

442. Φωνηεντόλιπον

ικ - κρικ - κκν - ν
443. Γρίφος

δου
δου τού σου Γ ή ρ' α;
δου τού σου
δου

‘Εστάλη υπό του ‘Ελληνικού ‘Ιδρυότου

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. ‘Ασκήσεων 13ου και 14ου φύλλου

158. Γ’αλλία (γαλή, α.)—159. Μεδιολα-
νον (μέ δύο λά νόν).—160. ‘Ατλας - έλας.—
161. Οσεώρο; - Θεωδώρα.

162. Α Π Ο (λίνον, ίλίον, νό-
σο;, όνο;, σήλ.)—
Ο Π Ι Ο Ν
Α Ρ Ρ Ο Δ Ι Σ
Ε Ι Ρ Η Ν Ι Κ Ο Σ Η: πέρας, Πήρος,
Άρα, πλάω, πάλλω.—169. ΓΑΛΑΖΙΟΝ

(Γάνθη, ΧΑΛκίς, ‘ΕΛΑθρονότι;, ΑΙόδιον,
Νουάνη, ‘Αλγέριον, ΛιθεροΟύλη, ΛουδιονΝ.)

—170. Τύχη τέχνην εβρήκα; ου τέχνη τέχνη.—
171. ‘Ο έπιμολής; προσδέσει. (‘Ω έπι μολ-ετις
πρό οδ - εσεί.)

172. Μείλαος (μένε, λαός.)—173. ‘Ηλιον
(ι, η, έν.)—174. Κάσο; - Οίσο;. —175. Αύ-
λο; - ΰλο;.

176. Ε Μ Σ 177-179. 1, Τό θοαν-
‘Υ Α Ο πιον είνε εβλινον. 2, ‘Ο
Β Ρ Α πίο; φορείται εις; τό
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν κεφάλι; β; ‘Η Κρήτη
Ρ Κ Ε είνε νήσο;. —180. ‘Η
Α Ο Υ λίθη, κίνης λίθοι (ΟΙ
Κ Ν Σ ΛΙΘΟΕΚΕΙΝΟΙ ΣΕ

ΛΙΓΟ...)—181. ΡΟΙΑ, ΟΝΟΣ, ΔΟΥΡΥ (ΡΟ-
Δου, ‘ΟΝΟμα ΤΟΡδάνης, ‘ΑΣΥνητο;.)—182.
‘Η ήμέρα φαίνεται πριν ήμεροσθή.—183. ‘Εσο
συνεπής εις τά ύπερομήτρια (έσο - συν έπ’ εις
ει; τά - οπ’ - ές χ’ι μέ να.)

172. Μείλαος (μένε, λαός.)—173. ‘Ηλιον
(ι, η, έν.)—174. Κάσο; - Οίσο;. —175. Αύ-
λο; - ΰλο;.

176. Ε Μ Σ 177-179. 1, Τό θοαν-
‘Υ Α Ο πιον είνε εβλινον. 2, ‘Ο
Β Ρ Α πίο; φορείται εις; τό
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν κεφάλι; β; ‘Η Κρήτη
Ρ Κ Ε είνε νήσο;. —180. ‘Η
Α Ο Υ λίθη, κίνης λίθοι (ΟΙ
Κ Ν Σ ΛΙΘΟΕΚΕΙΝΟΙ ΣΕ

ΛΙΓΟ...)—181. ΡΟΙΑ, ΟΝΟΣ, ΔΟΥΡΥ (ΡΟ-
Δου, ‘ΟΝΟμα ΤΟΡδάνης, ‘ΑΣΥνητο;.)—182.
‘Η ήμέρα φαίνεται πριν ήμεροσθή.—183. ‘Εσο
συνεπής εις τά ύπερομήτρια (έσο - συν έπ’ εις
ει; τά - οπ’ - ές χ’ι μέ να.)

172. Μείλαος (μένε, λαός.)—173. ‘Ηλιον
(ι, η, έν.)—174. Κάσο; - Οίσο;. —175. Αύ-
λο; - ΰλο;.

176. Ε Μ Σ 177-179. 1, Τό θοαν-
‘Υ Α Ο πιον είνε εβλινον. 2, ‘Ο
Β Ρ Α πίο; φορείται εις; τό
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν κεφάλι; β; ‘Η Κρήτη
Ρ Κ Ε είνε νήσο;. —180. ‘Η
Α Ο Υ λίθη, κίνης λίθοι (ΟΙ
Κ Ν Σ ΛΙΘΟΕΚΕΙΝΟΙ ΣΕ

ΛΙΓΟ...)—181. ΡΟΙΑ, ΟΝΟΣ, ΔΟΥΡΥ (ΡΟ-
Δου, ‘ΟΝΟμα ΤΟΡδάνης, ‘ΑΣΥνητο;.)—182.
‘Η ήμέρα φαίνεται πριν ήμεροσθή.—183. ‘Εσο
συνεπής εις τά ύπερομήτρια (έσο - συν έπ’ εις
ει; τά - οπ’ - ές χ’ι μέ να.)

172. Μείλαος (μένε, λαός.)—173. ‘Ηλιον
(ι, η, έν.)—174. Κάσο; - Οίσο;. —175. Αύ-
λο; - ΰλο;.

176. Ε Μ Σ 177-179. 1, Τό θοαν-
‘Υ Α Ο πιον είνε εβλινον. 2, ‘Ο
Β Ρ Α πίο; φορείται εις; τό
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν κεφάλι; β; ‘Η Κρήτη
Ρ Κ Ε είνε νήσο;. —180. ‘Η
Α Ο Υ λίθη, κίνης λίθοι (ΟΙ
Κ Ν Σ ΛΙΘΟΕΚΕΙΝΟΙ ΣΕ

ΛΙΓΟ...)—181. ΡΟΙΑ, ΟΝΟΣ, ΔΟΥΡΥ (ΡΟ-
Δου, ‘ΟΝΟμα ΤΟΡδάνης, ‘ΑΣΥνητο;.)—182.
‘Η ήμέρα φαίνεται πριν ήμεροσθή.—183. ‘Εσο
συνεπής εις τά ύπερομήτρια (έσο - συν έπ’ εις
ει; τά - οπ’ - ές χ’ι μέ να.)

172. Μείλαος (μένε, λαός.)—173. ‘Ηλιον
(ι, η, έν.)—174. Κάσο; - Οίσο;. —175. Αύ-
λο; - ΰλο;.

176. Ε Μ Σ 177-179. 1, Τό θοαν-
‘Υ Α Ο πιον είνε εβλινον. 2, ‘Ο
Β Ρ Α πίο; φορείται εις; τό
Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν κεφάλι; β; ‘Η Κρήτη
Ρ Κ Ε είνε νήσο;. —180. ‘Η
Α Ο Υ λίθη, κίνης λίθοι (ΟΙ
Κ Ν Σ ΛΙΘΟΕΚΕΙΝΟΙ ΣΕ

ΝΕΟΣ Τιμοκατάλογος
Καταργών πάντα προηγούμενον

23 ΤΟΜΟΙ 23
ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΤΗΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΥ (1894—1916)

3 Τόμοι: των ετών **1894, 1895, 1896**
έκαστος άδετ. δρ. 3—Χρυσόδ. δ. 6.

9 Τόμοι: των ετών **1897** έως **1905**
έκαστος άδετ. δ. 7—Χρυσόδ. δ. 10.

11 Τόμοι: των ετών **1906** έως **1916**.
έκαστ. άδετ. δρ. 8.—Χρυσ. δ. 11.

ΑΙ άνω τιμαί είνε διὰ τούς παραλαμ-
βάνοντας τούς τόμους εν τού Γραφείον μας. Οι παραγγέλλοντες να σταλούν ταχυδρομικώς, πρέπει να προσθέτουν διὰ ταχυδρομικά τέλη έκάστου τόμου λεπτά 50 διὰ τό 'Εσω-
τερικόν και δρ. 1,50 διὰ τό 'Εξω-
τερικόν.

ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΩΝ ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ
δων αι λύσεις, άδικοκρίτως φυλλάδιον
έληφθησαν από 5—11 'Ιουλίου

ΑΘΗΝΩΝ: Παιδική Χαρά, ‘Εριέτη Κ. Δάρα,
Σπ. Π. Μπαρμάνος, 89 Μάτου, Καίτη Μίξερ,
‘Ερ. Α. Βαροβαγιώσης, Σπ. Στ. Πίκουλας, Ν. Ι.
Σωφάνης, Εύδη, Γ. Παράσο; Θεοδ. Γιαννού-
κουλος, Γ. Ε. Μασουρόνης, Μέλλαν Πρωτο-
κουρτός, Κων. Ι. Καροσφόρος, Ν. Α. Νταροφά-
δης, Δ. Δέων, Κων. Σταθοκούπολος, Σ. Ι. Γορ-
δάτος, Εύδη, Ι. Πολιμανώσης, Γερμανάκης, Κ.
Ν. Χρυσοπούλο; Νουσιώ Ηρώδη, ‘Ολυμ. Ν.
Βουκελάτου, Ηλ. Σ. Γιαννούκο; δ' 'Ιακώτης,
Μαρίκα 'Αναστασοπούλου, ‘Ανέλ Γεώργεβις,
‘Αλκ. Γαλανόκο;.

ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Ναυτοπάρι; Πέτρο; Γ. Καμακά-
νος, Γ. Ι. Κυλάκης, Θεόμο; 'Απόστολο; Βαρ-
λίκη Ι. Κυλάκη, Ν. Γ. Μουσανόκο;.

ΚΑΡΠΑΝΤΙΣ: Τάκης Παλιόφρας, Δ. Χ. Παπα-
ντο; Γ. Α. Τσιμισλάς.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Χρυσή Καρδιά,
ΑΜΑΡΑΝΤΙΟΥ: ‘Αρ. Ι. Σωτηρακόκο;.

ΑΤΤΑΛΑΝΤΗΣ: Δ. Γ. Ζαμπίνας, Ι. Π. Φούτης
ΒΑΘΥΑΓΑΙΔΟΣ: Γ. Ε. Σμιότος
ΕΠΑΝΩΜΗΣ: Β. Θ. Βογιατζής, Αλ. Θ. Βο-
γιατζής, Μ. Θ. Βογιατζής, Δ. Β. Βογιατζής,
Δ. Γ. Βογιατζής, Π. Χ. Τριαντάκης, Αλκ. Θ.
Βογιατζής, Θ. Β. Βογιατζής, Β. Ζ. Βογιατζής,

ΚΑΛΑΜΩΝ: ‘Ανθ. Φουναρούνης,
ΚΗΦΙΣΙΑΣ: Κόννας,
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ν. Γ. Φαητιάς,
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Δ. Χρονιάδης, Α. Θ. Πρωτό-
της, Β. Ι. Βογιατζής, Α. Ν. Βάης,
ΛΑΥΡΕΙΟΥ: Σπ. Π. Δαμασκηνός, Κ. Σηλυ-
οστά;

ΛΙΜΝΗΣ: ‘Ενας χωρίς άπογραφήν, Τεός με
ψευδώνυμα μη έγκυκλιόμενα, Χ. Μάτζαρης, Γ.
Μάτζαρης, ‘Ελένη Μάτζαρη,

ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Ε. Κωνστούκο; ‘Ολυμπία
Γεωργιάδου, Ι. Α. Πολυζωσιώδης, Γ. Καμιάτης
ΠΑΤΡΩΝ: ‘Αδαμαντίνη Κανελλοκούλο; Αι-
ματερίνη Μόσχου, Βασιλική Π. Μόσχου, Κ. ‘Α-
τανόκο; Γ. Σ. Αδεργινό; Τάκης Σταυρό-
κο; Α. Δαμασκηνός,
ΠΕΡΑΙΩΣ: Α. Κ. Κόλλας, Ι. Π. Καμακίς,
‘Ιω. Εύστ. Αδεργίης, Π. Κ. Κουρτάλης, Α. Ι.
Μαροσκό; Ι. Π. Νουάνης, ‘Ηλ. Χρυσοπούλο;.

ΠΥΡΓΟΥ: Ε. Α. Παπαναθαναντίνο;.

ΣΥΡΟΥ: Ι. Η. Κουλουκο;.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Α. Γ. Γολανόκο;.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
‘Οσον των άνωτέρω τά όνόματα ετέθησαν εις
τήν Κληροτίδα και έληφθησαν οι εβές τά-
σοο;: **ΝΑΥΣΙΚΑ** ΠΡΩΤΗΡΗΘΙ εν Αθήναις,
ΤΑΚΗΣ ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ εν Άγρινίω, **ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ εν Λαρίση και **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**
Ι. ΜΑΡΟΥΤΣΟΣ εν Πελαγονί, ό όποιοι ένεγέρ-
θησαν διὰ τούς μήνας από της Αδούστου.